

ΤΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Μεταξὺ τῶν ἀνατολικῶν μύθων εἶναι καὶ ὁ ἐξῆς, ὅτι ἡγεμὼν τις εἶχε τηλεσκόπιον, ἢ δαλίον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἠδύνατο νὰ βλέπῃ τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς τὸν κόσμον· ὠπλισμένος δὲ μὲ τοιοῦτον τι ἐργαλεῖον, ἐγνώριζε, φυσικὰ, τί ἐμελλε

θείας ὁμῶς ἕκαστος ἡμῶν ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του ἐν τοιοῦτον τηλεσκόπιον καὶ δύναται, ἂν θέλῃ, νὰ ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς χρήσεως αὐτοῦ.

Θέλετε νὰ μάθετε ποῖον εἶναι τὸ τηλεσκόπιον τοῦτο, καὶ πῶς δύνασθε νὰ κάμνετε χρῆσιν αὐτοῦ; Ἴδου εὐχαρίστως θὰ σᾶς τὸ εἶπω, ἐλπίζω δ' ὅ-

Τὸ τηλεσκόπιον τοῦ μέλλοντος.

νὰ συμβῇ καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ οὕτω ἐπρολάμβανε τὰ κακά καὶ ὠδηγεῖτο εἰς τὴν μέλλουσαν πορείαν καὶ ἐνέργειάν του.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχει ὁ μύθος ἐκεῖνος· ἐπ' ἀλη-

τι, ἀφοῦ πληροφορηθῆτε περὶ αὐτοῦ, θὰ τὸ μεταχειρισθῆτε ἐπὶ καλοῦ.

Τὸ τηλεσκόπιον τοῦ μέλλοντος, τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἡμῶν ἔχει, εἶναι πρῶτον μὲν ἡ ἰδική του περ-

ρα· ὅσα αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶδεν, ἐδοκίμασε καὶ ἔπαθεν εἰς τὴν ζωὴν του, καὶ δεύτερον ἡ πείρα καὶ παρατήρησις τῶν ἄλλων.

Ἄς ἴδωμεν τώρα τί δυνάμεθα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου νὰ ἴδωμεν ἐκ τῶν μελλόντων.

Δι' αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀνοιξιν καὶ θέρος, φθινόπωρον καὶ χειμῶνα· δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ἀνέμους, βροχάς, θεύλλας καὶ τρικυμίας, κατὰ τε ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ἀσθενείας καὶ θανάτους, ναυάγια, σεισμούς, πυρκαϊδές, ἀπωλείας περιουσιῶν, πτωχεύσεις, ἐπιδημίας, ἐπιχειρήσεις ἀτομικὰς καὶ συναιτηρικὰς καὶ οὐχὶ σπανίως ἐριδας καὶ πολέμους. Θέλομεν ἰδεῖ τοὺς μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐργαζομένους, ἄλλους δὲ ἀργούς· τοὺς μὲν γεννωμένους καὶ νυμφευομένους, ἄλλους δὲ ἀποθνήσκοντας· τοὺς μὲν εὐθυμοῦντας καὶ χορεύοντας, ἄλλους δὲ κλαίοντας καὶ θρηνοῦντας· ταῦτα πάντα θέλουσι παρουσιασθῆ σαφῶς καὶ καθαρῶς ἐνώπιον ἡμῶν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου.

Ἵπάρχουσιν ὁμῶς πάμπολλα ἄλλα ἐπίσης σπουδαῖα καὶ τινα ἐξ αὐτῶν πολὺ σπουδαιότερα, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τούτου δὲν δυνάμεθα οὔτε κἀν νὰ διακρίνωμεν ἂν ὑπάρχωσι· ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἐξῆς· Ποῖος θὰ ἀσθενήσῃ καὶ ποῖος θὰ ἀποθάνῃ — Ποῖος θὰ χαρῆ καὶ ποῖος θὰ κλαύσῃ — Ποῖος θ' ἀπορρανευθῆ τῶν γονέων καὶ προστατῶν του, καὶ ποῖος θὰ χαρῆ αὐτούς. Ταῦτα εἶναι τινα ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα, ὡς ἔλεγον οἱ σοφοὶ προπάτορες ἡμῶν, «*κεῖνται ἐν γούνασι Θεῶν*,» δηλ. μόνος ὁ Θεὸς γνωρίζει, οὐδὲ εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ τὰ γνωρίζωμεν, ἴσως δὲ εἶναι πολὺ καλλίτερον ὅτι δὲν τὰ γνωρίζομεν. Ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν, εἶναι

Πρῶτον, ὅτι ἔχομεν καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσωμεν καὶ ὅτι χρειάζομεθα δύναμιν πρὸς τοῦτο.

Δεύτερον, ὅτι περικυκλοῦμεθα ὑπὸ κινδύνῳ παρτοιιδῶν καὶ ὅτι ἔχομεν χρειαν ὑπερασπίσεως κατὰ τῶν κινδύνων τούτων.

Τρίτον, ὅτι ἔνεκα τῆς ἀγνοίας μας πολλάκις θὰ εὐρεθῶμεν εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου, καὶ ὅτι ἔχομεν ἔνεκα τούτου χρειαν ὁδηγίας, ὅπως πράξωμεν τὸ ὀρθόν.

Τέταρτον, ὅτι θὰ εὐρεθῶμεν, εἰς ταραχὴν καὶ θλίψιν καὶ στεροχωρίαν, καὶ ὅτι θὰ ἔχομεν χρειαν παρηγορίας.

Ναι, χρειάζομεθα ἀληθῆ φίλον, ὅστις νὰ ἦναι πάντοτε μὲ ἡμᾶς· φίλον δυνάμενον νὰ μᾶς παρέχῃ τὰ τέσσαρα ταῦτα, τὴν δύναμιν, τὴν ὑπεράσπισιν, τὴν ὁδηγίαν, καὶ τὴν παρηγορίαν, καὶ τοιοῦτος ἄλλος δὲν ὑπάρχει ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν πλην τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν τὸν ἔχομεν φίλον, θὰ ἦναι πάντοτε μεθ' ἡμῶν καὶ θὰ μᾶς πα-

ρέχῃ ὅλα ὅσα χρειάζομεθα. Ὁ προφήτης Ἡσαίας παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ γείνη βραχιῶν εἰς τὸν λαὸν του, λέγων, «*Ἔσο βραχιῶν (ἦτοι ὑπερασπιστής) αὐτῶν πᾶσαν πρώτην.*» (Ἡσα : λγ'. 2) Λάβετε λοιπὸν τὸ χωρίον τούτο, ἀγαπητοί μου φίλοι, ὡς θέμα σας πᾶσαν ἡμέραν· ἐπιστηρίξτε ἐπὶ τὸν βραχιῶνα τούτον καὶ θέλει σας χορηγήσῃ τὴν δύναμιν, τὴν ὑπεράσπισιν, τὴν ὁδηγίαν καὶ τὴν παρηγορίαν, τῶν ὁποίων ἔχετε χρειαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΜΗΤΡΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΤΗΣ.

ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ.

Ἄγαπητέ μοι Θωμᾶ

«*Μετ' ἀφάτου χαρᾶς ἀκούω ὅτι προοδεύεις θαυμασίως εἰς τὰς σπουδὰς σου.* Ἐνθόμου, ὅτι τὰ ἔξοχα προτερήματα δὲν ἀποκτινῶται διὰ μᾶς, ἀλλὰ δι' ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς. Ὅθεν μὴ φείδου καιροῦ οὔτε κόπων, ἔπως καταστήσῃς τὸ ἔργον σου ἔσον τὸ δυνατόν τέλειον. Οὕτω δὲ πράττων οὐδένα θέλεις ἔχει ἔλεγχον συνειδήσεως. Πολλάκις ἐθαύμασα τὸ λόγιον ἐνὸς τῶν ἀρχαίων ἑθνηκῶν φιλοσόφων. Ὅταν φίλος τοῦ τις παρηγορῶν αὐτὸν τῆ ἔλεγεν, ὅτι ἦτο πολὺ ἄξιος τῆς εὐνοίας τῶν θεῶν, ἂν καὶ αὐτοὶ δὲν ἐπέχυσαν τὰς εὐλογίας των ἐπ' αὐτόν, ἐκεῖνος ἀπεκρίθη, «*Καὶ ὁμῶς θὰ ἐξακολουθῶ νὰ ἦμαι ἄξιος τῆς εὐνοίας των.*» Οὕτω κάμε καὶ σύ, φιλιαντέ μοι. Προσπάθει μετὰ πάσης δυνάμεως, διότι τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀναπτύξῃς ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ πᾶσάν σου ἱκανότητα, καὶ νὰ ἐνισχύσῃς τὰς νοεράς σου δυνάμεις διὰ τῆς ἀσκήσεως. Ἐπειτα δὲ ἐν τῇ μέλλοντι θὰ ἦσαι ἱκανώτερος νὰ δοξάζῃς τὸν Θεὸν μὲ ὅλας σου τὰς δυνάμεις καὶ τὰ προτερήματα· ἔταν δ' ὁ Σωτὴρ σὲ μετακαλέσῃ ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης, θὰ ἦσαι ἔτοιμος νὰ ἀποδώσῃς εἰς αὐτόν λόγον τῶν πράξεων σου μὲ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην. Ἀναμνηστικομαὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐγεννήθης καὶ σὲ ἐθεώρουν κείμενον εἰς τὸν λίκνον ἐπαναλαμβάνουσα τὴν ἀκολουθοῦν ἀπλήν στροφὴν ἐκ τοῦ ναυαρίσματος τοῦ δόκτορος Watts»

«*Ζῆσε τέκνον νὰ γνωρίσῃς*

«*Νὰ φοβῆσαι τὸν Θεόν,*

«*Νὰ τὸν ἀγαπᾶς ἐπίσης*

«*Κ' ἐμπιστεύσ' εἰς αὐτόν.*

«*Ἐπειτα δὲ νὰ ὑπάγῃς*

«*Ἴνα μένης μετ' αὐτοῦ,*

«*Ἐλον θεῶν νὰ διδάγῃς*

«*Ψάλλων τοὺς ἐπαίνους του.*»

«*Καὶ αὕτη εἶναι, τέκνον μου ἡ οὐσία, ἡ μᾶλλον τὸ πνεῦμα ἔλων μου τῶν ὑπὲρ σοῦ δεήσεων!*

«*Ἡ φιλόστοργος μήτηρ σου*

«*Σ. ΜΑΚΩΛΕΥ.*»

Ὁ Θωμᾶς ἦτο τότε δωδεκαετής· ἔζησε δὲ καὶ ἔγεινε ἀνὴρ, διὰ τὸν ὁποῖον πᾶσα μήτηρ ἤθελε ἐναβρῶνεσθαι. Αὐτὸς ἦτο ὁ περίδοξος λόρδος Μακώλεϋ! Πόσον μέγα λην ἐπιρροὴν ἔχουν ἐπὶ τοῦ τέκνου τὸ καλὸν παράδειγμα καὶ αἱ προσευχαὶ εὐσεβοῦς μητρὸς! Α. Α.

Ἐκ τοῦ «*Αὐτέρος τῆς Ἀνατολῆς.*»